

ръстъ, останало и прозвището Караджата, — т. е. живъ, пъргавъ, като сърната, съ което станалъ известенъ между всички хъшове и емигрантскитъ срѣди.

Юрданъ Юрдановъ Инджето¹⁾ е оставилъ ржкописъ за подвизитъ на Хаджи Димитра и Стефанъ Караджа въ 1865 година. Инджето е билъ разпитванъ отъ Моско Московъ въ Търново.

На 12 юни, 1865 година минали съ чета Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа презъ Дунава подъ Силистра и презъ Дели-Орманъ, стигнали Котленския балканъ. Стигнали Хаджи Петровитъ къшли. Кехаята на Хаджи Петъръ ги приелъ много добре, защото се познавалъ съ Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа. Тамъ стояли само два дни, тръгнали изъ Сливенскитъ балкани и наближили Сливенъ. Хаджи Димитъръ изпратилъ Димитъръ Дишлията въ Сливенъ. Димитъръ отишелъ, бавилъ се тамъ единъ день и презъ нощта се върналъ и донесълъ храна за дружината. На другата нощъ тръгнали къмъ Тунджалъка, близу до Срѣдна гора, гдето сполучили да се сдобиятъ съ много пари.

Следъ това напуснали Срѣдна-гора и отишли изъ Тунджалъка, гдето престояли по

¹⁾ Вж. „Изъ запискитъ на Юрданъ Юрдановъ Инджето“ отъ М. Московъ. Архивенъ отдѣлъ на народната библиотека, София. Папка № 6, II. В., инв № 607.